

איזה מין מדינה יהודית יש כאן שרק מיעוט קטן מדבר בה יידיש ?

לארוחת-צהריים את מנהליו בחופשה של בנק הפועלים, יעקוב לוינסון, יחד עם מנהל הבנק, נפתלי בלומנבלד. פרס הציע שורה של מיטעדות יקרות שאליהן ביקש להזמין את לוינסון, אך תגובת הבנקאי היתה: "אם זה לא קשה לאשתך, הייתי מעדיף לעשות את זה אצלך בבית. שמעתי שסוניה מבשלת נהדר". ואומנם, ארוחת-הערב התקיימה בביתו של פרס ברמת אביב.

בסכמו בפני אנשים את מושב הכנסת שנבע לפני שבועיים. סיפר שרהחינוך אהרון ידלין על הישיבה, שהיתה האופיינית ביותר, לי דעתו, למצבה של הכנסת במור שב זה. בעת שח"כ גאולה כהן הגישה הצעה לסדר-היום בעניין מיבנה שנת הלימודים, נכחו באולם רק ידלין עצמו. שהיה צריך להשיב על ההצעה ויושבראש הישיבה, ח"כ שניאור זלמן אברמוב. גם הקהל היה צנוע ביותר, נימנו עימו רק מנהלת ליכתו של ידלין, ברוריה ניסים, ודובי רה, ישראל כהן. כאשר קם ידלין להשיב על הצעתה של כהן, אמר: "אדוני היושבי ראש, ח"כ גאולה כהן וכנסת נעדרת". במקום האימרה הד רגילה "כנסת נכבדה". באותו רגע נכנסה לאולם המליאה ח"כ אורה נמיר. ידלין מיהר להתנצל, ואילו אברמוב אמר: "ברגע זה הוכפל מיספר חברי הכנסת".

שלושה חברי-כנסת ערי כו ביניהם בשבוע שעבר תחרות, מי יוציא חוברת הדורה יותר כסיכום לפעולתו הפרלמנטרית במושב האחרון של הכנסת. השלושה הם ח"כ חביב שימעיני, ז'אק אמיר מהמערך, וח"כ יצחק מודעי מהליכוד. בעוד שימי עוני ומודעי הדפיסו כמה דפי נייר, שחכילו סקירה על פעולותיהם הוציא אמיר, איש דמונה, חוברת מהודרת בשני צבעים. כך אותה ושלח אותה למאות עסקני-ציבור ממפלגתו וממפלגות יריבות.

כאשר ראה מנהיג המפלגה הליברלית ח"כ שימחה ארליך את דפי סיכום הפעולות הפרלמנטריות של יצחק מודעי, אמר בלעג: "רק איש אחד יכול להתחרות במודעי בלהשוניץ - ח"כ שימזאל בתמיר".

נשות השוטרים שהתמרדו נגד מפכ"ל המישטרה, שאול רוזוליו, ביגלל משי כורתיהם הנמוכות של בעליהן, החליטו לערוך הפגנה ליד ביתו של דובר המישטרה, ניצב מישה שמואל צחי, ברמת חן. את נשות השוטרים הרגינו פירסומי-הנגד של צחי על הפגנות שלהן, שהוא הוציא לעיתונות. כאשר הם התקשרו אל אשת הדובר, רותי צחי, העובדת כמזכירה בכירה באל"ע, הודיעו לה על ההפגנה העומדת להיערך ליד ביתה. הופתעו כאשר אמרה להן רותי: "יופי, אני אצטרף אליכן. גם אני חושבת שהמשכורת של בעלי נמוכה מדי".

משהו מצחיק קרה ל- שאול ארלוזורוב, בנו של חיים ארלוזורוב, המנהיג הציוני-הסוציאליסטי שנרצח על שפת ימה של תל-אביב, בדרכו אל עורר-הדיו אמנון זיכרונני, המתמחה של זיכרונני עיריית מלכות-המים.

נחלי קדום. תחת להשיב תשור בה ישירה, הוכיר ידיו את הגירסה הידועה על ההבדל בין החכם והפיקח: פיקח נחליץ ממצבים שחכם אינו נקלע אליו הם מלכתחילה. שאל אותו מראינו, יעקוב ("יענקלה") אגמון: "אז אתה רוצה להיגיד שרבינו פיקח?" השיב לו ידיו: "זה אתה אמרת!".

כשנשאל ידיו לדעתו אם צריך להיות בארץ מישר נשיאותי, כמו בארצות-הברית, שיחייב את המועמדים להתרוץ צץ בין קהלי-בוחריהם ולנשק תינוקות, הוא השיב: "אם הברירה שתעמוד לפני תהיה לנשק תינוקות בפנים או לנשק מזכירי-סניפים של מפלגות בי מקומות אחרים - אני בוחר לנשק תינוקות".

מזכיר מפלגת העבודה, מאיר זרמי, נדהם השבוע לקבל מכתב ממזכיר מועצת פועלי חיפה, אליעזר מולק. מולק פנה אל זרמי בדרישה לחקור כיצד הודלף להעולם הזה הסיפור על חשבון הוצאות של ח"כ משה ורמון (העולם הזה 2028). במכתבו רמו מולק, כי לדעתו הדליף את החומר הח"כ הדימואי יעקוב ("ז'אק") אמיר. זרמי לא השיב למולק במכתב, אך ביקש מאחד מעוזריו להשיב למזכיר מפ"ח במילים אלה: "אם תמצא מי מדליף את ה"חומר עליך" להעולם הזה, אני אמצא מי הדליף את החומר על ורמון".

במחמאה ממקור בלתי-צפוי זכתה, בשבוע שעבר, אשת שרה-ביטחון, סוניה פרס. היה זה כאשר בעלה, שימעיני פרס, ביקש להזמין

ירידה בביתו, אינו יכול להציג ליה למנוע ירידה של עם שלם. באוזני מי שלא הבין טען ורמון כי בנו של אלמוגי, אישה-עסקים ירם אלמוגי, ירד מן הארץ.

הוויכוח בין ראש-הממ

ולדה
המשוררת הדתית ולדה מישיקובסקי, ששירה הפכו בחודשים האחרונים להיט אצל קוראי השירה בארץ, ערכה בשבוע שעבר את אחת הגיחות הנדירות שלה מביתה שבשכונת מאה שערים בירושלים, והופיעה בתערוכת הציור של הצעירת ז'יט ברינאה בבית-העם בירושלים. לשימחתם של באי-התערוכה, קראה ולדה מישיקובסקי לפנייהם משיריה וזכתה בתשואות סוערות.

שלה יצחק רבין לבין הפרד פסור ייגאל ידיו עדיין נמשך, כאשר כל אחד מהשניים שלח עקיצות לעבר האחר. כאשר רואינו ידיו בתוכנית בירה ו" מצב רוח, הוא נשאל לדעתו על צעדי הממשלה בפניו מת

באזכרה שנערכה בשבוע שעבר לסגן-אלוף יונתן (יורני) נתניהו, שנפל באנטבה, נשא דברים לזכרו אחד ממפקדי דיו בעבר, קצין בדרגת אלוף-מישנה, מפקד-הטיבה בשירות, הספדו הפילוסופי הנוגע-ללב

של הקצין השאיר רושם רב על מאזיניו. אחד מהם לא יכול היה להתאפק. היה זה המשורר חיים גורי, שקבע בתום היספד: "הבחור הזה יהיה פעם ראש-ממשלה".

קצין צנחנים וחילורג' לים ראש-תת-אלוף דן שוב"ר, שהוצג קבל העולם כי מפקד פשיטת צה"ל באנטבה, סעד ביום השישי האחרון בי מיסעדת אולימפיה בתל-אביב, כאשר נכנס למיסעדה המו"ל ניסן פלג שהוציא לאור, מים ספורים אחרי הפשיטה. אלבום של קיטעי-עיתונים בשם אגדת אונגדה, שומרון אינו מכיר את פלג. אולם אורחיה-מיסעדה הר אחרים תרחו להפנות את תשור מתיליבו אליו: "תבקש ממנו אחוים, התברחו, לא ייתכן שאתה תעבוד והוא יעשה את הכסף!".

ידידו הישראלי של נשיא אונגדה, אידי אמין, אלוף-מישנה (מיל), ברין ("בורקה") ברילב, ידוע כי אדם שנוף, שיצר הרבה אימרות כנף המתעופפות בצה"ל עד היום. כמו זו: "הפגנו הוא שג" ריור הטוב ביותר של הטנק", בזמנו הלך שמו של בורקה לפניו כרודף-שמלות, המפליא במחמאות לכל נערה ואשה. כשנשאל פעם מדוע הוא משיקיע אנרגיה כה רבה בחיזור אחר נשים, השיב: "עם קלחת ואף כמו שלי, אני צריך לנסות עשר פעמים כדי להצליח פעם אחת".

בהאשמה הריפה ביותר יצא השבוע יושבראש הנהלת הקואליציה, ח"כ משה רמ"מ, על בן-עירו, יושבראש הנהלת הסוכנות היהודית, ח"כ יוסף אלמוגי. כאשר שמע ורמון את אלמוגי אמר בשידור בטלוויזיה, "אסור לכתוב את היורדים בשמת, די שידועים מה הם, יש לעשות הכל כדי להחזיר אותם לארץ", אמר ורמון: "מי שלא הצליח למנוע

סימונה בלומנבלד
זכתה השבוע בתואר "נסיכת הדרום", באחי רונה שבתחרויות-המישנה האיזוריות לקראת בחירת מלכת-המים של ישראל לשנת 1976, שתיעדן השבוע בתל-אביב. לתחרות הדרומית, שנערכה בבאר-שבע, ליווה את סימונה בלומנבלד החבר הקבוע שלה, הדונמן בנצי גרשון, שהצטרף אליה לאורך כל מסעותיהם של המתמודדות על תואר מלכת-המים.

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינדאומי

כרמל מזרחי
מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב